

ПРЕС КЛИПИНГ

1. новембар 2018.

НАСЛОВИ

- Годишње у просеку на раду погине 38 радника(стр.3)**
- Без инвалидске пензије остала 444 корисника(стр.3)**
- Свака десета особа корисник центра за социјални рад(стр.5)**
- Орбовић: На раду у просеку погине 38 људи годишње(стр.5)**
- Раст БДП-а у трећем кварталу 3,7 одсто(стр.5)**
- Нико није кривично одговарао за смрт 39 радника(стр.6)**
- У време штедње предузећа деле 24 милиона евра својим радницима(стр.7)**
- Апел Војног синдиката влади(стр.9)**
- Орбовић: На раду погине 38 радника годишње(стр.10)**
- Орбовић: Годишње у просеку на раду погине 38 радника(стр.10)**
- Да ли ће пензије расти и у 2019. години? (стр.11)**
- Послодавци често траже раднике јер им брзо одлазе? (стр.12)**

Годишње у просеку на раду погине 38 радника

Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић оценио је данас да је у Србији велика смртност радника и да у просеку годишње на раду погине 38 запослених.

Он је на скупу „Безбедно и здраво радничко је право”, рекао да несреће и смртни случајеви на раду које су се последњих месеци догодиле у Србији изазивају озбиљну забринутост радника и синдиката и додао да је потребно размотрити који је разлог и како зауставити тај тренд, преноси Бета.

Орбовић је оценио да је позитивно то што неке компаније брину о заштити и безбедности радника на раду, али да има и оних који таква права не поштују.

Истакао је да неки послодавци не воде довољно рачуна о заштити радника и ангажују их по потреби, тако да радници нису спремни за посао, немају основну опрему и нису едуковани о заштити на раду.

Према његовим речима, потребно је увести оштре казне за послодавце, али санкционисати и раднике који не поштују прописе.

„Највише повреда и смртних случајева дешава се код радника који раде на црно, и то је око 30 одсто од укупног броја случајева”, рекао је он.

Државни секретар у Министарству грађевинарства Зоран Лакићевић изјавио је да је у Србији претходних година значајно порастао број градилишта.

Истакао је да је број грађевинских дозвола порастао од 2016. године за око 30 одсто, а да је за две године број градилишта порастао преко 100 одсто.

Без инвалидске пензије остала 444 корисника

Инвалидске пензије укинуте су за 444 корисника у поступку контроле коју је радио Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање од 2014. до краја прошле године.

Ревизија се односила на све инвалидске пензије које у остварене деведесетих година. У поступку је прегледана документација за више од 100.000 предмета, урађено је више од 4.000 ванредних лекарских прегледа, а обустављене су пензије за 444 корисника.

Заменик директора ПИО фонда Александар Милошевић каже да се на контролном прегледу поново процењивала радна способност корисника, да је било мањкавости и у медицинској документацији и у дијагнозама.

Двадесетак предмета из тог периода прослеђено је тужилаштву због фалсификовања медицинске документације.

„ПИО фонд континуирано проверава инвалидске пензије, што је обавезна категорија прописана законом, осим у изузетним случајевима тешких деформитета, неких прогресивних болести где не може да дође до побољшања”, рекао је Милошевић за ТаЊуг.

Он каже да су критеријуми за одлазак у инвалидску пензију максимално пооштрени Законом и правилником о ПИО из 2003. године, по коме се право на инвалидску пензију остварује на основу потпуног губитка радне способности у односу на било који посао, а не само у односу на посао који осигураник обавља.

„Последњих година број корисника инвалидских пензија се константно смањује и са 33 одсто, пре две деценије, смањен је на 16,8 одсто. Број инвалидских пензија се смањује и у апсолутном

износу, тако да је данас 145.000 инвалидских пензионера мање него пре 20 година”, појаснио је он.

Додаје да ПИО фонд обавља сталну проверу инвалидских пензија и подсећа да су критеријуми за одлазак у пензију драстично поштрени тако да је могућност злоупотребе буквално сведена на минимум.

Дешава се, каже, да се корисници не одазову на контролне прегледе. Уколико се корисник не одазове на два таква позива и ако не оправда изостанак обуставља му се инвалидска пензија.

Свака десета особа корисник центра за социјални рад

Аутор: Катарина Ђорђевић

У последњих пет година за 100.000 се повећао број оних који су затражили помоћ и себи олакшали живот, тако да је лани та бројка нарасла на 724.411 корисника

Скоро свака десета особа у нашој земљи корисник је центра за социјални рад, говоре најновији подаци Републичког завода за социјалну заштиту, што значи да је током претходне године на евиденцији ових установа укупно било 735.330 особа.

Највећи број одраслих корисника (61 одсто) припада групацији материјално угрожених особа, а особе са инвалидитетом су друга група корисника по бројности у центрима за социјални рад (12 одсто).

Студија Републичког завода за социјалну заштиту показује да највећи број малишана који се налазе на евиденцији центара за социјални рад чине материјално угрожена деца, као и да је број малолетних корисника центара за социјални рад за три одсто већи у односу на 2016. годину.

Деца чији се родитељи споре око родитељског права су следећа категорија по заступљености на евиденцији центара за социјални рад – таквих је око 13 процената.

Анализа Завода за социјалну заштиту такође показује да половина корисника центара за социјални рад припада радно активної популацији, сваки трећи корисник је дете, сваки шести је старији од 65 године, а готово сваки десети је узраста од 18 до 25 година.

Забрињава податак да је у претходних пет година број корисника центара за социјални рад повећан готово за 100.000 особа – током 2013. године Републички завод за социјалну заштиту евидентирао је 654.558 корисника центара за социјални рад, годину дана касније тај број се повећао на 682.172 особе, да би 2015. године 697.428 особа било регистровано на евиденцији ових социјалних установа.

Током 2016. године центри за социјални рад имали су регистрованих 724.411 корисника, а последњег дана ове године знаћемо за колико се број корисника социјалних установа повећао током 2018. године.

О тешком материјалном стању наших суграђана сведочи и статистика Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, која говори да скоро свака једанаеста особа у нашој земљи прима неку врсту социјалне помоћи. Новчану социјалну помоћ прима 230.766 особа, односно 94.945 породица, додатак за помоћ и негу другог лица користи 51.704 особа, а дечји додатак прима 310.961 малишан.

Пораст броја корисника центара за социјални рад не треба да чуди ако се има на уму да најновији подаци статистичког бироа Европске уније Евростата сведоче да је сваки четврти становник Србије у ризику од сиромаштва.

То у преводу значи да око пола милиона становника наше земље није у стању да задовољи егзистенцијалне потребе и месечно преживљава са 12.000 динара. У највећем ризику од сиромаштва налазе се деца и млади, незапослене особе, као и становници руралних области.

Студија Републичког завода за статистику показала је да 40 одсто становника Србије не може да подмири месечне обавезе, двоје од троје људи у Србији не може себи да приушти недељу дана одмора ван куће, а половина није у могућности да обезбеди неочекивани трошак у износу до 10.000 динара који би био плаћен из буџета домаћинства.

Сваки осми становник Србије не може себи да приушти адекватно загревање стана. Истраживање о субјективном осећају сиромаштва такође је упозорило да око 60 одсто наших суграђана живи тешко или веома тешко. Свега четири одсто становника изјавило је да у Србији живи лако.

Мрежа организација за децу Србије упозорава да је око 400.000 малишана у Србији у ризику од сиромаштва, а београдска канцеларија Уницефа подсећа да је свако треће дете у ризику од сиромаштва. Преведено са језика статистике, то, између осталог, значи да трећина родитеља у Србији не може свом детету да приушти чак ни једну књигу.

Орбовић: На раду у просеку погине 38 људи годишње

Аутор текста: Бета

Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић оценио је да је у Србији велика смртност радника и да у просеку годишње на раду погине 38 запослених.

Он је на скупу "Безбедно и здраво радничко је право", рекао да несреће и смртни случајеви на раду које су се последњих месеци догодиле у Србији изазивају озбиљну забринутост радника и синдиката и додао да је потребно размотрити који је разлог и како засутавити тај тенд.

Орбовић је оценио да је позитивно то што неке компаније брину о заштити и безбедности радника на раду, али да има и оних који таква права не поштују.

Истакао је да неки послодавци не воде довољно рачуна о заштити радника и ангажују их по потреби, тако да радници нису спремни за посао, немају основну опрему и нису едуковани о заштити на раду.

Према његовим речима, потребно је увести оштре казне за послодавце, али санкционисати и раднике који не поштују прописе.

"Највише повреда и смртних случајева дешава се код радника који раде на црно, и то је око 30 одсто од укупног броја случајева", рекао је он.

Државни секретар у Министарству грађевинарства Зоран Лакићевић изјавио је да је у Србији претходних година значајно порастао број градилишта.

Истакао је да је број грађевинских дозвола порастао од 2016. године за око 30 одсто, а да је за две године број градилишта порастао преко 100 одсто.

Раст БДП-а у трећем кварталу 3,7 одсто

Аутор текста: Бета

Реални раст бруто домаћег производа (БДП) у трећем кварталу ове године у односу на исти период претходне године износио је 3,7 одсто, саопштио је Републички завод за статистику.

Раст БДП-а у другом кварталу је био 4,8 одсто, а у првом 4,6 одсто.

Буџетом Србије за 2018. годину пројектован је раст БДП-а од 3,5 одсто.

Републички завод за статистику саопштио је и да је индустријска производња у Србији у септембру ове године је 1,2 одсто мања него у истом месецу 2017. године.

У односу на прошлогодишњи просек индустријска производња у септембру је већа за 3,5 одсто. Такође је саопштено да је промет робе у трговини на мало у Србији у септембру ове године у односу на исти месец 2017. године већи у текућим ценама за 9,4 одсто, а у сталним ценама за 5,9 одсто.

У периоду јануар-септембар у односу на исти период 2017. године раст промета у текућим ценама био је 6,5 одсто.

У сталним ценама, када се искључи инфлација, промет за девет месеци ове године био је већи четири одсто.

За последњих 12 година чак 440 запослених у Србији изгубило живот на радном месту

Нико није кривично одговарао за смрт 39 радника

Од почетка године у Србији је на радном месту страдала 41 особа, целе прошле године радећи је погинуло 39 радника.

Пише: Љ. Буквић

Највише погинулих је било на грађевини чак десет, деветоро погинулих радило је у индустрији метала, али ни за једну од тих погибија још нико није одговарао.

– Само је један послодавац прошле године кажњен максималном казном од милион динара за угрожавање безбедности на раду, али нико није одговарао по кривичним пријавама инспекције за рад за смрт неког од 39 настрадалих на радном месту – рекла је Марина Фуртула, директорка Управе за безбедност на раду.

Она је данас на округлом столу „Безбедно и здраво – радничко је право“ у организацији Савеза самосталних синдиката Србије рекла како казне за послодавце који не поштују законе и не обезбеђују услове за рад запосленима треба да буду веће.

– За кршење мера које се тичу безбедности на раду казне су од 800.000 до милион динара, а за оне који раднике упошљавају на црно казне су и до два милиона динара. Није добро то што је мања казна за оног који директно угрожава живот радника – напоменула је Фуртула. На пример, у Словачкој је казна за оног који запосли радника на црно до 3,4 милиона динара, а за послодавца код кога је запослени настрадао на радном месту 100.000 евра.

Она је истакла како су добро монтиране скеле на градилиштима у Београду „више изузетак него правило“ и осим на послодавце апеловала је и на судство да предмете који се тичу смрти радника решавају у законском року.

– И док кривичне пријаве не могу, прекршајне пријаве најчешће застаревају. Желимо да се што пре утврди чија је одговорност ако је неко настрадао на радном месту, јер за смрт радника је увек неко одговоран – нагласила је Фуртула.

Она је рекла како Министарство рада припрема нови закон о безбедности и здрављу на раду и као и закон о осигурању од повреда на раду.

Да су казне мале потврдио је и директор Инспектората за рад Стеван Ђуровић, али и нагласио да је проблем у томе што се случајеви не решавају тако да имамо 47 одсто оних који застаре и

никад не буду решени. Он је рекао да је инспекција ове године урадила 15.000 надзора више него прошле, за неких 43 одсто више, али и 31 одсто више контрола радног статуса.

– Од почетка године контролисали смо 143.321 радника више него у истом периоду прошле године и утврдили да је било неких 22.000 који који су радили на црно. Од тога више од 21.000 је засновало радни однос након тога чиме смо буџет допунили са две милијарде динара – рекао је Ђуровић.

Председник СССС Љубисав ОПрбоивћ рекао је да сви актери друштва, посебно државни органи, морају да допринесу стварању амбијента који ће омогућити безбедан рад на сваком радном месту, као и увођење оштрих казни које ће спречити послодавце да не примењују све неопходне мере безбедности и здравља на раду. Орбовић је, између осталог, упозорио на чињеницу да је за последњих 12 година чак 440 радника у Србији изгубило живот на радном месту.

Он је истакао како је сваки од 1.647 инспектора „запослио“ 88 људи и открио по три фантомске фирме, од којих су после чак две ушле у легалне токове.

Председницу синдиката путара Соњу Вукановић занимало је како је то могуће да послодавац који не уплаћује доприносе радницима, који крши све могуће прописе, радничка права, не одрађује послове како треба и даље учествује на конкурсима и добија послове.

– Конкретно, мислим на фирму МБА Миљковић. Ми смо били принуђени да се обратимо и Светској банци и ЕИБ, да им скренемо пажњу као кредиторима да знају да се овде не поштује ни радно време, ни зараде се не исплаћују, не плаћа се прековремени рад. Једна најгрубља експлоатација – истакла је Вукановић.

Она је подсетила и да је шест радника погинуло радећи на Коридору 10, али да за то нико није одговарао.

– Како то да нико није одговарао по кривичним пријавама. Најмање шест радника је погинуло на Коридору 10, а нико за то није одговарао, то су углавном били радници на црно, њихове породице нису обештећене – нагласила је Вукановић, рекавши да има утисак да држава више води рачуна о послодавцима него о радницима.

Ђорђевић: Сваки изгубљен живот за мене је пораз

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Зоран Ђорђевић је рекао да је заштита и безбедност на раду право сваког радника и обавеза послодавца, „о чему треба да се континуирано подсећа у јавности и у чему велику улогу имају и медији“.

Нагласивши да и један изгубљен живот за њега значи пораз, Ђорђевић је најавио да ће његово Министарство редовно јавно објављивати сваки инцидент који се догоди, док ће послодаваци за које се утврди одговорност сносити прекршајну или кривичну одговорност.

Запосленима у јавним комуналним предузећима у Србији једнократна помоћ од 41.800 динара

У време штедње предузећа деле 24 милиона евра својим радницима

Пише: Љиљана Буквић

Већини запослених у јавним комуналним предузећима у Србији ових дана исплаћена је једнократна помоћ од 41.800 динара. Само у Београду у овом сектору ради 21.000 људи, на нивоу државе тај број је близу 70.000, што значи да је за ову помоћ издвојено више од 24 милиона евра или 2,9 милијарди динара.

Помоћ је исплаћена на основу Посебног колективног уговора који су синдикати потписали са локалним властима, а одлука о томе у Београду усвојена је пре два месеца. Град Београд је, како је то рекао помоћник градоначелника Андреја Младеновић, изузетно задовољан сарадњом са

синдикатима, као и „разумевањем запослених јер су током године показали стрпљење да се све потписане обавезе реализују у другој половини године“.

Тако су пре два дана солидарну помоћ од готово 355 евра добили и запослени у 16 београдских комуналних предузећа (до краја године добиће и остали), међу којима и ЈКП Водовод и канализација, Градско стамбено, Градска чистоћа, Зеленило, али и ГСП Београд које запошљава више од 5.600 људи, а прошлу годину је завршило у губитку од 620 милиона динара.

У Самосталном синдикату Србије, једном од репрезентативних, тврде да је измена и усвајање Посебног колективног уговора био једини начин да се неправда учињена запосленима у овом сектору пре четири године исправи. Председник синдиката запослених у стамбено-комуналној делатности Милан Грујић за Данас каже да се запосленима у комуналним делатностима једнократна помоћ исплаћује из сопствених прихода, а не из буџета.

– Запослени у комуналним делатностима не добијају плате из буџета, тако да су пре неколико година када је Влада усвојила Закон којим се замрзавају плате у јавном сектору били оштећени сви запослени у овим јавним предузећима. Договор је био да се то исправи и то је учињено посебним колективним уговором – истиче Грујић.

Ове године помоћ је 41.800 динара, прошле године запослени су добили 22.620 динара. Грујић подсећа да је то урађено „због тешке материјалне угрожености“ запослених у неким од предузећа.

– Просек плата на републичком нивоу када су у питању комунална предузећа није већи од 36.000 динара, али 40 одсто прима минималну зараду – напомиње Грујић.

Уз дужно поштовање према свима који раде, неки одговорне, а неки врло тешке физичке послове, просечна плата у овим предузећима ипак је већа од оне које примају запослени у приватном сектору. Према подацима РЗС, половина Србије ради за мање од 36.788 динара, а највећи број запослених у Србији ради за плату која је негде између 20.000 и 25.000 динара, на нивоу минималца.

Из надлежних служби Града Београда јуче нисмо добили одговор на питање из којих је средстава издвојен новац и да ли је буџетом за ову годину трошак за једнократну помоћ био планиран. Воду свакако не пије ни изговор да се солидарна помоћ исплаћује из прихода предузећа, јер нико од њих не функционише на тржишту, односно нису јавна предузећа та која одлучују о томе колика ће бити цена струје, воде, одношења смећа. Њихови приходи су приходи локалне самоуправе, а буџет тих локалних самоуправа пуне не само запослени у комуналним делатностима или јавном сектору него сви запослени.

Посебан проблем је београдско саобраћајно предузеће које је прошле године пословало са губитком од 620 милиона динара, те се поставља питање из којих су они средстава могли да исплате 234 милиона динара једнократне помоћи. На питање како ГСП Београд као познати губиташ може из сопствених прихода да исплаћује овакву помоћ Милан Грујић каже је ГСП у специфичној ситуацији јер „нема сопствене приходе, односно карте не наплаћују они већ Бус плус“.

Осим тога, већина београдских комунално-стамбених предузећа послује са добитком, ЈКП Водовод и канализација су прошлу годину, на пример, завршили са нето добитком од 25 милиона динара, а за једнократну помоћ запосленима којих је више од 2.100 у овој фирми требало им је више од 90 милиона динара – више од три годишња нето добитка.

Саша Ђоговић из Института за тржишна истраживања каже за Данас да су такви потези чист популизам.

– Треба видети која од тих предузећа послују самостално а која живе од субвенција и да ли онда ако она добијају једнократну помоћ ту помоћ могу да траже и они који раде у приватном сектору, односно они који послују по тржишним принципима, који исто тако пуне кесе –

истиче Ђоговић. Локалне самоуправе би требало само да обезбеђују нормалне услове за пословање, напомиње он, а предузећа која су стално на јаслама града немају одговорност.

– У таквим ситуацијама једину одговорност коју имају је она према партијама, ту се све лоше забашури. То нису економске реформе и то није она суштинска трансформација на којој и ММФ инсистира, нити на државном нити на локалном нивоу – напомиње Ђоговић. Зато су јавно-приватна партнерства и ефикасан менаџмент, како каже, право решење како би градска предузећа требало да послују и самостално опстају.

У Београду засад 16 предузећа добило помоћ

Једнократну помоћ од 41.800 динара последњих неколико дана у Београду добили су осим поменутих и предузеће Јавно осветљење, Београдске електране, Погребне услуге, Градске пијаци, Инфостан, Београд пут, Паркинг сервис, Ветерина Београд, Урбанистички завод, Ада Циганлија, Београдска тврђава.

Апел Војног синдиката влади

Пише: ФоНет

Војни синдикат Србије (ВСС) затражио је данас од Владе и премијерке Ане Брнабић да спрече „незаконито поступање Министарсва одбране“ и заштите права професионалних припадника Војске Србије у погледу подршке породицама у подизању наталитета, а да истовремено спрече „ненаменско трошење новца“ грађана Србије.

У писму упућеном Влади и премијерки Брнабић, ВСС указује на супротности Закона о финансијској подршци породици са децом и Закона о Војсци Србије у делу који се тиче третмана запослених и надокнада због трудноће, породилског одсуства, неге детета или посебне неге детета.

Војни синдикат истиче да Закон о финансијској подршци породици са децом, није општи пропис о раду и не може примењивати на професионалце у војсци.

Иако је Законом о Војсци Србије прописано да се професионално војно лице које је спречено да обавља дужност, због трудноће, породилског одсуства, неге детета или посебне неге детета „разрешава дужности и има права прописана општим прописима о раду“, ВСС наглашава да „Закон о финансијској подршци породици са децом, није општи пропис о раду, те се као такав не може примењивати на професионална војна лица“.

Права професионалних војних лица из радног односа прописана су Законом о Војсци Србије, као и подзаконским актима донетим на основу овог закона, а када нису уређена на овај начин, онда се примењују прописи о државним службеницима, општи прописи о раду и посебан колективни уговор за државне органе, наглашава ВСС.

Истиче се да Правилник о платама професионалних војних лица прописује да им „за време привремене спречености за рад због професионалне болести, повреде на служби, трудноће, породилског одсуства, неге детета или посебне неге детета, на располагању и стању у служби на лечењу и боловању припада накнада плате у истом износу“ као да су радили.

Плата војних професионалаца за време привремене спречености за рад због професионалне болести, повреде на служби, трудноће, породилског одсуства, неге детета или посебне неге детета, на располагању и стању у служби на лечењу и боловању, тренутно је регулисана чланом 42. Правилника о платама професионалних војних лица чији је доносилац министар одбране Републике Србије уз сагласност Владе Републике, наводи ВСС.

Истовремено, ВСС указује да се та одредба „не може стављати ван снаге актом Управе за буџет, већ искључиво Изменама и допунама правилника“.

„Оваква примена прописа преседан је у правној науци, теорији и пракси. Сведоци смо да су неправилна тумачења појединих одредби прописа од стране разних органа Министарства одбране Републике Србије, била узрок великог броја судских поступака, која су окончана на штету Министарства одбране и узроковала огромне непотребне трошкове у буџету“, упозорава ВСС.

У писму Влади и премијерки Ани Брнабић ВСС позива да „у складу са својим надлежностима, као надзорни орган над радом министарстава“, спрече „незаконито поступање Министарства одбране Републике Србије“.

Тиме ће Влада, како је наведено, „уједно заштитити права професионалних припадника Војске Србије, нарочито у делу подршке породицама у подизању наталитета“, али и спречити „ненаменско трошење новца грађана Републике Србије“.

Орбовић: На раду погине 38 радника годишње

Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић оценио је да је у Србији велика смртност радника и да у просеку годишње на раду погине 38 запослених.

Он је рекао да несреће и смртни случајеви на раду који су се последњих месеци догодили изазивају озбиљну забринутост радника и синдиката и да је потребно размотрити који је разлог и како зауставити тај тренд.

Орбовић је оценио да је позитивно то што неке компаније брину о заштити и безбедности радника на раду, али да има и оних који таква права не поштују.

Истакао је да неки послодавци не воде довољно рачуна о заштити радника и ангажују их по потреби, тако да радници нису спремни за посао, немају основну опрему и нису едуковани о заштити на раду.

Према његовим речима, потребно је увести оштре казне за послодавце, али санкционисати и раднике који не поштују прописе.

Аутор: Бета

Орбовић: Годишње у просеку на раду погине 38 радника

Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић оценио је данас да је у Србији велика смртност радника и да у просеку годишње на раду погине 38 запослених.

Он је на скупу "Безбедно и здраво радничко је право", рекао да несреће и смртни случајеви на раду које су се последњих месеци догодиле у Србији изазивају озбиљну забринутост радника и синдиката и додао да је потребно размотрити који је разлог и како засутавити тај тенд.

Орбовић је оценио да је позитивно то што неке компаније брину о заштити и безбедности радника на раду, али да има и оних који таква права не поштују.

Истакао је да неки послодавци не воде довољно рачуна о заштити радника и ангажују их по потреби, тако да радници нису спремни за посао, немају основну опрему и нису едуковани о заштити на раду.

Према његовим речима, потребно је увести оштре казне за послодавце, али санкционисати и раднике који не поштују прописе.

"Највише повреда и смртних случајева дешава се код радника који раде на црно, и то је око 30 одсто од укупног броја случајева", рекао је он.

Државни секретар у Министарству грађевинарства Зоран Лакићевић изјавио је да је у Србији претходних година значајно порастао број градилишта.

Истакао је да је број грађевинских дозвола порастао од 2016. године за око 30 одсто, а да је за две године број градилишта порастао преко 100 одсто.

аутор: МИМизвор: Бета

Да ли ће пензије расти и у 2019. години?

А. Миката

Саопштење Фискалног савета да нема простора за нова увећања забринуло многе пензионере. Тек када се усвоји закон о буџету за следећу годину, знаће се права слика. Ново повећање ипак може да се очекује на јесен 2019.

ПЕНЗИОНЕРИ у Србији ће ускоро добити први увећан чек, али је многе забринуло саопштење Фискалног савета по којем је Уредбом Владе Србије о повећању пензија изнад 34.000 динара потрошен сав фискални простор за повећање пензија у 2019. и да зато у наредној години у буџету нема могућности за додатно повећање пензија.

Ипак, с обзиром на то да је повећање пензија, планирано за 2019. годину, уследило већ ове јесени, ново повећање ипак може да се очекује тек следеће јесени, док у међувремену пензионери са нижим примањима могу да се надају једнократној помоћи када се у буџету за то пронађе новац.

- Наша порука је била да Влада има средства да редовно индексира пензије и то је најважније - објашњава Никола Алтипармаков, члан Фискалног савета. - Највећи део простора за повећање Влада је оправдано искористила за укидање Закона о привременом умањењу пензија, што је у складу са препорукама Фискалног савета. Разлика између предлога Фискалног савета и одлуке Владе је у употреби преосталих расположивих средстава.

Фискални савет сматра да је преостали део фискалног простора требало искористити за враћање на редовно индексирање свих пензија наредне године, тачније "за враћање у уређен пензијски систем".

Међутим, како је саопштио Савет, "Влада се Уредбом о условима, висини, обухвату корисника пензија и динамици исплате новчаног износа као увећања уз пензију, од 18. октобра 2018. године, већ определила да се расположива средства одмах искористе за несистемско повећање пензија само делу пензионера (који примају пензију мању од 34.000 динара)".

Ипак, тек када Влада Србије састави закон о буџету за наредну годину може да се види да ли ће бити простора за неко ново наредно повећање пензија.

- Још је рано коментарисати евентуална повећања пензија или најављивати да их више неће бити - каже економиста Миладин Ковачевић. - Знамо да пензије не пређу 11 одсто бруто буџета. Међутим, статистика је ову границу ревидирала због сиве економије и тај простор је сада "мало комотнији". Дакле, тек треба направити рачун, па говорити о проценама. Влада ће на основу тог новог рачуна поставити закон о буџету за наредну годину. Влада је најавила повећање, нарочито малих пензија, а за ове друге ће бити укинута рестрикција о привременом смањењу. Ковачевић подсећа да Влада веома води рачуна о социјалној компоненти пензионера и да води политику спречавања продубљивања јаза међу пензионерима.

ДОСАДАШЊА ПРАКСА

ДОСАДАШЊА пракса Владе била је да крајем године повећава пензије, а не у јануару, па усклађивање пензионери могу да очекују и крајем 2019. године. Такође, изразито социјална политика Владе, којом жели да смањи јаз између најбројнијих пензионера са најмањим примањима и онима са натпросечним пензијама, даје наду да ће и наредне године моћи да се очекује једнократна помоћ. Наравно, "посебној новчаној надокнади" се треба надати само ако буде новца у буџету.

УДРУЖЕЊА: ПАРА ИМА

УКУПАН буџетски простор од седам одсто, за повећање масе пензија, оставља могућност да се примања најстаријих у 2019. години повећају и то минимум за раст инфлације, која неће прећи два и по до три одсто.

Милан Ненадић, потпредседник Савеза пензионера Србије, каже да "простора за повећање у наредној години има, јер према најновијим статистичким подацима у јулу ове године у односу на децембар прошле било је мање пензионера за 8.000".

- Њихов број се и даље смањује, што такође оставља простора да се пензије и наредне године усклађују с растом потрошачких цена - истиче Ненадић.

Послодавци често траже раднике јер им брзо одлазе?

Да ли има посла, а нема заинтересованих да раде или је нешто друго посредни – тек, на много места у Новом Саду, на изложима продавница стоје огласи да су потребни радници.

Слободно би се могло рећи да су огласи истакнути стално, али не због тога што је неко заборавио да их склони, већ зато што радници непрестано недостају.

Реч о радним местима углавном у трговинама, бутицима, пекарама, киосцима, угоститељским објектима, објектима за припрему брзе хране... тачније, о пословима за које није пресудан степен стручне спреме и одређена струка. Будући да је међу незапосленима пријављеним на евиденцији Националне службе за запошљавање највише оних који немају струку, односно завршили су само основну школу или имају први степен стручности, може се претпоставити да их је на тим радним местима највише. Пошто је понуда радне снаге велика, многи нису у прилици да бирају па прихватају веома мало плаћене послове јер им обезбеђује егзистенцију. Они који стекну вештине и знања углавном одлазе чим се укаже прилика па је зато и измена радника велика.

У објектима у којима недостају радници запослени нерадо говоре о условима под којима раде и да ли се оно што пише у огласима подударно с оним што се сваког месеца дешава. А шта се нуди – редовна плата, углавном у висини минималне зараде, превоз, као и пријава, годишњи одмор и слободни дани. Информације о условима за радно место углавном се могу добити путем телефона, фиксних, али чешће мобилних, има и оних који од кандидата траже телефон да би их сами назвали, многи потенцијални послодавци траже и да се дође на разговор, готово без разлике постоји и пробни рад од неколико дана, па ако се кандидат покаже, следи, како кажу послодавци, и пријава.

Када је реч о платама, приче су различите у зависности од тога ко говори. За рад на роштиљу нуди се месечна зарада од 40.000 динара, уз пријаву, па и поред тога тешко налазе раднике јер је веома тешко наћи обученог роштиљуију који би радио за тај износ. За рад у пекари месечно се може зарадити 30.000 динара, уз пријаву и плаћен превоз у граду, а ради се у сменама, уз један слободан дан недељно. Има и послодаваца који раднике исплаћују дневно па тако за пробни рад од четири сата дневница износи 450 динара, а ако се радник покаже, онда је 600.

Што старији, то дуже остају

На местима где су измене радника честе готово по правилу дуже раде особе старије од 50 година, и то углавном жене. Разлог је сасвим једноставан – од њих и њихових примања зависи породични буџет, многе немају могућност да се запосле на неком другом радном месту јер немају одговарајућу струку, некима је остало још мало до пензије... То може видети свако ко погледа ко га услужује у пекарама, додуше не баш у центру града.

Једна од наших саговорница која је запослена у киоску за продају штампе каже да је последњих пет година променила више од десет радних места и да је спремна поново то да уради уколико се промене услови рада.

– Како је на послу зависи од газде и његовог става према запосленима – истиче наша саговорница. – Приликом запошљавања много се више нуди него што се оствари, доста се прећуткује, односно подразумева, наравно, на штету радника, па сам променила више радних места јер сам ја поштвала одредбе уговора а послодавац није. Још увек могу без већих проблема да нађем посао јер имам искуства, а још увек мало година, али многе моје старије колегинице пристају на све да би имале какву-такву зараду, и то послодавци знају.

С друге стране, послодавци указују на то да приликом запошљавања морају да упознају потенцијалног радника, да се не може одмах утврдити прецизна плата јер она зависи од ангажовања радника. Ипак, највећи број њих раднике запошљава уз минималну сатницу, односно месечну зараду од око 25.000 динара, а већина обезбеђује и превоз у граду. Уз то, послодавци истичу и да многи радници, посебно млађи, не пристају да раде за минималца, односно спремни су да раде без пријаве, а да им се део новца, који послодавци уплаћују на име пореза и доприноса, даје на руке, што многи послодавци не желе па су зато огласи за пријем радника дуго отворени.

Д. Млађеновић